morals, impulsivitat i desviacions psicòtiques o psicopàtiques). Els dos primers extrems poden considerar-se com a secundaris, almenys en el que fa referència a la delinqüencia infantil.

A continuació transcrivim algunes observacions de menors que han allegat el fet de patir gana. No estan seleccionades amb el màxim rigor per manca de temps en la recerca dels nostres «dossiers»; amb tot,són suficientment demostratives en la seva majoria, acceptant inclús les versions que ens són donades i sense tractar de desmentir els fets, hom pot observar de seguida la desproporció entre aquests i la causa que els ha motivat.

Observació n.° 1.—J. R. S., de 13 anys, de Mataró, detingut per furts reiterats.

Antecedents: Pare, lladregot de professió, mort a trets a la comarca de Tortosa mentre estava robant. La mare és un cas de follia moral; viu amancevada amb un subjecte que aparentment té l'ofici d'esmolet ambulant; en realitat, fa d'encobridor i mercadeja amb objectes robats, mes té la hipocresia suficient per ésser tingut com un pobre home que viu del seu treball. Considerada aquesta família com a indesitjable, fou expulsada del lloc on residia i avui les autoritats del lloc on són veïns fan gestions per lograr el mateix objecte, sense haver-ne sortit fins ara. Tots plegats viuen en companyia d'un drapaire que els ajuda en els seus negocis.

Sovint ha deixat el menor al carrer per fútils pretextes, havent de passar la nit al ras i alimentant-se de patates que furtava dels camps i feia a la brasa. De vegades el «sereno» en veure'l rondar, es compadia d'ell i obligava la mare a acollir-lo.

Aquest menor ha comès una quantitat innombrable de furts, alguns d'ells importants, essent estimulat per la mare que li feia d'encobridora i el castigava quan fracassava. Aquesta guardava o feia desaparèixer els objectes robats segons el risc que li comportaven.